

Triumful iubirii lui Dumnezeu

Sabat după-amiază

De memorat: *Apocalipsa 21:3,4*

„³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: «Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

⁴ El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. »”

De citit ca bază a studiului: *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 39–42.*

Putem înfrunta viitorul cu speranță. Franklin D. Roosevelt a fost președintele Statelor Unite într-o perioadă dintre cele mai dificile (1933-1945). Paralizat din cauza poliomielitei, el a afirmat într-o ocazie: „Am cultivat întotdeauna speranța, credința, convingerea că există o viață mai bună, o lume mai bună, dincolo de orizont.” Albert Einstein, unul dintre genialii lumii, a scris și el: „Învață de la ziua de ieri, trăiește în ziua de azi și speră pentru ziua de mâine.” Alfred Lord Tennyson, un renumit poet englez victorian, a scris la rândul lui: „Speranța zâmbește din pragul anului care vine, șoptind: «Va fi un an mai fericit.»”

În acest ultim studiu vom vedea iubirea neclintită a Domnului Hristos în timpul celei mai fascinante perioade din istoria universului, precum și victoria Lui absolută în marea luptă dintre bine și rău. Ultima carte a Bibliei, Apocalipsa, ne dă speranță pentru astăzi, pentru mâine și pentru totdeauna.

Duminică, 23 iunie

Speranță când sunt vremuri grele

1. Citește Apocalipsa 22:11,12; Daniel 12:1,2 și Ieremia 30:5-7. Ce evenimente au loc chiar înainte de a doua venire?

Apocalipsa 22:11,12

¹¹ Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!

¹² „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Daniel 12:1,2

¹ În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

² Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Ieremia 30:5-7

⁵ Așa vorbește Domnul: „Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!

⁶ Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse ca o femeie la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele?

⁷ Vai! căci ziua aceea este mare; niciuna n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.

Încheierea timpului de probă este urmată de o vreme de strâmtorare „cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta”. Apocalipsa 16 descrie ultimele șapte plăgi care vor fi revărsate asupra lumii nelegiuite. Dar, ca în cazul plăgilor Egiptului, poporul lui Dumnezeu va fi ferit de ele.

Citește Daniel 12:1.

Daniel 12:1 În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

Cel mai probabil este vorba de „cartea vieții” (vezi Filipeni 4:3; Apocalipsa 13:8; 20:12,15; 22:19). Dacă I-am rămas credincioși lui Isus, numele noastre nu vor fi șterse din cartea vieții (Apocalipsa 3:5).

2. Citește 1 Ioan 3:1-3; Ioan 8:29 și 14:30. Care este singura pregătire suficientă pentru venirea perioadelor de criză extremă?

1 Ioan 3:1-3

¹ Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copiii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.

² Preaiubiților, acum suntem copiii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.

³ Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.

Ioan 8:29

²⁹ Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”

Ioan 14:30

³⁰ Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;

În perioada de criză, copiii lui Dumnezeu au cu Mântuitorul Isus o relație personală atât de profundă încât nimic nu o poate schimba. Dorința lor arzătoare este să Îi fie plăcuți în toate lucrurile astfel încât, prin lucrarea Duhului Sfânt, să poată fi neprihăniți ca El. În inima lui Hristos nu s-a găsit nimic care să răspundă la amăgirile lui Satana. Și noi putem reflecta acest aspect al caracterului Său.

3. Citește Psalmii 27:5; 91:1-11 și Apocalipsa 3:10-12. Ce promisiuni încurajatoare ne face Dumnezeu pentru vremea necazului?

Psalmii 27:5

⁵ Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.

Psalmii 91:1-11

¹ Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic,

² zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!”

³ Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiriile ei.

⁴ El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!

⁵ Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua,

⁶ nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare.

⁷ O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

⁸ Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.

⁹ Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare,

¹⁰ de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău.

¹¹ Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale;

Apocalipsa 3:10-12

¹⁰ Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întregă ca să încerce pe locuitorii pământului.

¹¹ Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.

¹² Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.”

Unii au înțeles greșit ideea de a trăi în vremea strâmtorării fără mijlocitor. Isus Își încetează mijlocirea în sanctuarul din cer atunci când toți oamenii au luat o decizie finală de partea Lui sau împotriva Lui. Dar aceasta nu înseamnă că suntem singuri în această perioadă, nevoiți să ne încredem în propriile puteri. Isus ne-a asigurat că va fi întotdeauna cu noi (Matei 28:20). În perioada de criză, credința noastră va fi întărită, iar dorul nostru după veșnicie va deveni mai puternic, astfel încât singura noastră dorință va fi să trăim cu Isus pentru totdeauna.

Luni, 24 iunie

Speranța în imediata revenire a lui Isus

4. Citește Ioan 14:1-3 și Tit 2:11-14. În lumina dificultăților viitoare și a crizei care va veni, cum te încurajează aceste versete?

Ioan 14:1-3

¹ Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.

² În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

³ Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Tit 2:11-14

¹¹ Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat

¹² și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie,

¹³ așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.

¹⁴ El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărâdelege și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Cuvintele Domnului Isus: „Să nu vi se tulbure inima” ne asigură că El nu ne va părăsi niciodată și că Se va întoarce să ne ia acasă. Această lume nu este casa noastră. Vine o zi mai bună. O dată la fiecare 25 de versete, Noul Testament vorbește despre revenirea Domnului nostru. Când zilele vor fi negre și decretele opresive ale unei puteri biserico-statale ne vor amenința viața, făgăduința venirii lui Hristos ne va umple inima de speranță. Aceasta este „fericita [...] nădejde” care a inspirat poporul credincios al lui Dumnezeu din fiecare generație.

5. Citește Apocalipsa 6:15-17 și Isaia 25:8,9. Compară atitudinea celor mântuiți și a celor pierduți. Cum explici diferența?

Apocalipsa 6:15-17

¹⁵ Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

¹⁶ Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului;

¹⁷ căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?”

Isaia 25:8,9

⁸ nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepărtează de pe tot pământul ocară poporului Său; da, Domnul a vorbit.

⁹ În ziua aceea vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam; acum, să ne înveselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!”

Cei răi își dau seama de consecințele oribile ale păcatului, în timp ce neprihăniții acceptă providența minunată a harului divin. Răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu duce la teamă, vinovăție, condamnare și, în cele din urmă, la pierdere veșnică. Răspunsul nostru la harul Lui salvator duce la iertare, pace și bucurie veșnică odată cu revenirea Sa glorioasă.

6. Citește Apocalipsa 15:3,4 și 19:7. Ce reacție vor avea cei răscumparați la glorioasa salvare oferită fără plată prin Hristos?

Apocalipsa 15:3,4

³ Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!

⁴ Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt, și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!”

Apocalipsa 19:7

⁷ Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit

„Crucea lui Hristos va face obiectul studiului și imnurilor celor mântuiți în toată veșnicia. În Hristos cel glorios, ei Îl vor vedea pe Hristos cel răstignit. Creatorul tuturor lumilor, Judecătorul tuturor destinelor, a renunțat la slava Sa și S-a umilit din dragoste pentru om – iată ce va provoca pentru totdeauna uimirea și adorarea universului!” (*Tragedia veacurilor*, p. 651).

Citește Apocalipsa 12:17; 17:13,14 și 19:11-16 și observă cu atenție evoluția evenimentelor. Cine va câștiga în final?

Apocalipsa 12:17

¹⁷ Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 17:13,14

¹³ Toți au același gând și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.

¹⁴ Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.”

Apocalipsa 19:11-16

¹¹ Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă „Cel credincios – și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate.

¹² Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

¹³ Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.”

¹⁴ Oștile din cer Îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

¹⁵ Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

¹⁶ Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

Mileniul pe pământ

7. Citește Apocalipsa 20:1-3. Care va fi soarta lui Satana la revenirea lui Isus?

Apocalipsa 20:1-3

- ¹ Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare.
- ² El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.
- ³ L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.

Imaginile din Apocalipsa 20:1-3 sunt simbolice. Satana nu este legat la propriu cu un lanț și aruncat într-o groapă. Vreme de 1.000 de ani este blocat pe acest pământ pustiu, depopulat, constrâns de circumstanțele pe care el însuși le-a creat. În 2 Petru 2:4 citim că Satana și îngerii lui sunt ținuți pentru judecată „înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri”. Satana va fi legat pe pământ de un lanț de împrejurări, neavând pe cine să ispitească. Vreme de 1.000 de ani va vedea prăpădul, distrugerea, dezastrul produs de răzvrătirea lui. Cuvântul grecesc tradus ca „adânc” este același cuvânt din care provine cuvântul „abis”. Totodată, este același cuvânt folosit în Septuaginta, traducerea grecească a Vechiului Testament, pentru a descrie pământul la Creație.

Citește Geneza 1:2.

Geneza 1:2 Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.

În Septuaginta, cuvântul „adânc” de aici este cuvântul grecesc *abyssos*, „abis”. Acesta descrie un pământ pustiu. „Adâncul” nu este vreo peșteră sau vreo prăpastie uriașă undeva în univers. Acțiunea lui Satana de a genera păcat și distrugere, împreună cu haosul îngrozitor care precedă a doua venire au readus pământul la starea de masă dezorganizată, întunecată, așa cum era la începutul creației.

8. Citește Ieremia 4:23-26; 25:33 și Isaia 24:1,3,5. Cum descriu profeții biblice această scenă?

Ieremia 4:23-26

²³ Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit!

²⁴ Mă uit la munți, și iată că sunt zguduiți; și toate dealurile se clatină!

²⁵ Mă uit, și iată că nu este niciun om; și toate păsările cerurilor au fugit!

²⁶ Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse!

Jeremia 25:33

³³ Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.

Isaia 24:1,3,5

¹ Domnul mi-a arătat două coșuri cu smochine puse înaintea Templului Domnului, după ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, strămutase din Ierusalim și dusese în Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, pe căpeteniile lui Iuda, pe lemnari și fierari.

³ Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Ieremie?” Eu am răspuns: „Niște smochine! Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele, și, de rele ce sunt, nu se pot mânca.”

⁵ Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Cum deosebești tu aceste smochine bune, așa voi deosebi Eu, ca să le dau îndurare, pe prinșii de război ai lui Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în țara haldeilor;

Profeții accentuează aici distrugerea catastrofală care va avea loc la a doua venire a lui Hristos și faptul că nicio persoană nu va rămâne în viață pe pământ în timpul acestui mileniu. Satana și îngerii lui cei răi sunt lăsați să contemple dezastrul produs de răzvrătirea lui. Întregul univers conștientizează din nou că plata păcatului este moartea. Dumnezeu rezolvă problema păcatului într-un mod prin care acesta să nu mai apară niciodată (Naum 1:9). Există trei modalități principale prin care Dumnezeu face lucrul acesta: (1) Își manifestă iubirea nemărginită, dorința arzătoare și eforturile neobosite de a salva întreaga omenire; (2) Își manifestă dreptatea, imparțialitatea și neprihănirea și (3) permite universului să vadă rezultatele finale ale păcatului și răzvrătirii.

Miercuri, 26 iunie

Judecata din timpul miei de ani

9. Citește Apocalipsa 20:4-6. Ce fac cei neprihăniți în cei 1.000 de ani și de ce este important lucrul acesta?

Apocalipsa 20:4-6

⁴ Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasse capul din pricina

mărturieii lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

⁵ Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

⁶ Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.

În timpul mileniului, cei neprihăniți vor avea oportunitatea de a vedea cu ochii lor dreptatea și iubirea lui Dumnezeu în modul în care a tratat problema păcatului. Acum, în timpul mieii de ani petrecute în cer, cei răscumparați au șansa să-I pună lui Dumnezeu diverse întrebări. Dacă o persoană dragă sau un prieten nu se află în cer, cei salvați au șansa să înțeleagă mai bine deciziile lui Dumnezeu. Într-un mod nou și mai bine decât înainte, cei răscumparați vor înțelege încercările neobosite ale lui Dumnezeu de a salva fiecare persoană care a trăit vreodată. Vor conștientiza iarăși că toți cei pierduți nu sunt în cer din cauza propriei decizii de a-L respinge pe Hristos. Numai după aceea Dumnezeu va aduce asupra celor pierduți judecata finală – moartea a doua, care este distrugerea veșnică.

10. Citește Apocalipsa 20:7-9. Cum se încheie cei 1.000 de ani? Care este soarta lui Satana și a urmașilor lui?

Apocalipsa 20:7-9

⁷ Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

⁸ și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

⁹ Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.

În cei 1.000 de ani Satana nu a avut pe cine să ispitească sau să înșele. El și îngerii săi au rămas singuri să mediteze la consecințele fatale ale păcatului. La sfârșitul mileniului, morții nelegiuți sunt înviați pentru a înfrunta judecata și a-și primi pedeapsa finală (Apocalipsa 20:5). Acum Satana are o vastă armată de adepți. Deși a suferit înfrângeri în marea luptă, Satana este încurajat când vede gloata mare a celor pierduți și îi inspiră să facă un ultim mare efort de a-L doborî pe Dumnezeu și de a-și întemeia propria împărăție. Termenii „Gog și [...] Magog” sunt folosiți pentru a-l simboliza pe Satana și pe cei nemântuiți din toate veacurile. La sfârșitul mileniului, nu numai că cei răi sunt înviați, dar cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, coboară pe pământ din cer (Apocalipsa 21:2). Sfinții au locuit

și au domnit împreună cu Hristos în Noul Ierusalim în timpul mileniului. Acum cetatea coboară pe pământ împreună cu Dumnezeu, cu Isus Hristos, cu îngerii și cu toți cei răscumparați. Toți sunt prezenți pentru confruntarea finală a mării lupte. Păcatul este pe cale să fie eradicat o dată pentru totdeauna.

Ce îți spune despre caracterul lui Dumnezeu momentul ales pentru judecata finală?

Joi, 27 iunie

Două veșnicii

**11. Citește 2 Corinteni 5:10; Romani 14:10,11 și Apocalipsa 20:11-15.
De ce sunt înviați cei răi?**

2 Corinteni 5:10

¹⁰ Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.

Romani 14:10,11

¹⁰ Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

¹¹ Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

Apocalipsa 20:11-15

¹¹ Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

¹² Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

¹³ Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

¹⁴ Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

¹⁵ Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.

Pentru a rezolva problema păcatului astfel încât răul să nu mai apară niciodată, toată lumea trebuie să fie convinsă că Dumnezeu a fost corect în toate căile Sale. În cele din urmă, fiecare ființă, inclusiv Satana și îngerii lui, va recunoaște dreptatea lui Dumnezeu în marea luptă și faptul că nu a existat niciodată o justificare pentru răzvrătirea față de Dumnezeu. „În momentul când cărțile cu rapoartele vieții sunt deschise și Isus Își rotește privirea asupra păcătoșilor, ei își aduc aminte de fiecare păcat pe care l-au făcut vreodată. Își amintesc momentul în care picioarele lor s-au abătut de pe calea purității și a sfințeniei și văd cât de departe i-au dus mândria și revolta lor în călcarea legii lui Dumnezeu. Ispitele seducătoare pe care le-au încurajat îngăduind păcatul în viața lor, binecuvântările rău folosite, cuvintele de batjocură adresate mesagerilor lui Dumnezeu, avertizările respinse, valorile de milă pe care inimile lor încăpățănate și nepocăite le-au refuzat – toate acestea le apar ca și când ar fi scrise cu litere de foc. [...] Toți păcătoșii stau în fața lui Dumnezeu și sunt judecați pentru acuzația de înaltă trădare față de Cer. Nu au pe nimeni care să le pledeze cauza, nu au nicio scuză, iar împotriva lor se pronunță sentința morții veșnice” (*Tragedia veacurilor*, p. 666, 668).

12. Citește Apocalipsa 20:9; Psalmii 37:20; Maleahi 4:1,2. Cum vor avea loc distrugerea finală a păcatului și a păcătoșilor și răsplătirea celor neprihăniți?

Apocalipsa 20:9

⁹ Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.

Psalmii 37:20

²⁰ Dar cei răi pier, și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni: pier, pier ca fumul.

Maleahi 4:1,2

¹ Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.

² Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeii din grajd.

Vestea bună este că Satana și îngerii lui cei răi vor fi distruși în iazul de foc. Păcatul și păcătoșii vor fi mistuiți. Conform Apocalipsa 20:9, vor fi nimiciți, distruși, și nu chinuiți pentru totdeauna. Versetul următor folosește expresia „în vecii vecilor”. Aceasta înseamnă întotdeauna „la nesfârșit”, dar cu sensul de până la capăt, până când ceva este complet încheiat. (Vezi Exodul 21:6; 1 Samuel 1:22,28; Iuda 7 și 2 Petru 2:4-6.)

Pentru cei pierduți, distrugerea în sine, nu actul distrugerii, este veșnică. Dumnezeu nu este veșnicul torționar.

În final, pe toți ne așteaptă una dintre cele două veșnicii. Cei pierduți primesc „plata” pe care o merită, moartea veșnică. De ce atunci singura noastră speranță de a nu primi ceea ce merităm (moartea) constă în credința în neprihănirea Domnului Isus?

Vineri, 28 iunie

Un gând de încheiere

„Acolo [...] câmpii întinse sunt mărginite de dealuri frumoase, iar munții lui Dumnezeu își înalță piscurile grandioase. Pe acele câmpii domoale, lângă acele izvoare vii, copiii lui Dumnezeu, care au fost atât de mult timp străini și călători, vor fi acasă. [...] Cu o încântare de nedescris, copiii lui Dumnezeu de pe pământ devin părtași la bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute în păcat și au acces la cunoștințele acumulate secole de-a rândul în urma contemplării lucrării mâinilor lui Dumnezeu. Ei admiră grandoarea creației în toată splendoarea ei – sori, stele și sisteme gravitând în ordinea stabilită, în jurul tronului lui Dumnezeu. Numele Creatorului este scris pe toate lucrurile, de la cel mai mic până la cel mai mare, și în toate se manifestă bogățiile puterii Sale. Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și bucurie pulsează prin vasta creație. De la Acela care a creat toate lucrurile se revarsă viața, lumina și fericirea prin toate domeniile spațiului infinit. De la atomul cel mai mic până la lumile cele mai mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și cu bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire” (*Tragedia veacurilor*, p. 675, 678).

Studiu zilnic

Amos 6 – Iona 2;

Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Pericolul reprezentat de cunoașterea speculativă”.

Cu cine își comparau iscusința în muzică oamenii din vremea lui Amos?
Despre ce foamete și sete în țară a prorocit Amos?

Ce l-a dus în rătăcire pe cel ce locuia în crăpăturile stâncilor și domnea în înălțime?

Ce au simțit și ce au făcut marinarii după ce l-au aruncat pe Iona în mare?

În ce privință tăcerea este elocventă?